

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654 Praha: 222-261-811 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 21.

(470.)

Vol. 20.

Thursday,
December 9,
2010

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Adventní úvaha

Jako všechny tradice i Advent musel někdy vzniknout. Prý přišel do Říma někdy v 5. století z Galie, trval 6 týdnů a byl považován za dobu půstu. Teprve papež Řehoř Veliký v 7. století jej omezil na čtyři neděle před Vánocemi. Končit má na Štědrý den po setmění. Postní charakter si však dlouho uchoval. V liturgicky zaměřených církvích se to vyjadřuje i barvami. Fialová nebo také purpurová (což je směs červené a modré ve stejném poměru) je barva půstu a pokání a je liturgickou kostelní barvou v oněch nedělích, vyjma třetí neděle zvané Gaudete („radujte se“), kdy je povolena růžová. V protestantských liturgických církvích se však pro adventní neděle vžila barva jasně modrá, jakožto symbol naděje a radostného očekávání.

Advent, jako očekávání příchodu (Adventus) byl však prý původně spojen nikoli s narozením dítěte-Ježíše, nýbrž s očekáváním druhého příchodu Krista Krále v moci a slávě. Tomu by odpovídalo, že původní řecky se vánoční svátky nazývaly Epifania, což znamená „zjevení“. Zjevení ve smyslu objevení se či vystoupení mocného božstva nebo krále před zraky shromážděného lidu. Pak ovšem dává smysl jak pokání, tak radostné očekávání, tak i to slovo advent. Očekávat příchod něčeho, co se už stalo, smysl nedává.

Byla tedy tehdy mysl lidí - u příležitosti narození Ježíšova - obracena do budoucnosti. K tomu, co se má stát a co je důvodem křesťanovy naděje. Bylo to v té době zvláště zapotřebí. Ve staletích po rozpadu Římské říše, kdy jednotlivá města a kraje se stávaly kořistí barbarských náčelníků, se to mnohým jevilo jako konec civilizace a zánik světa, ve kterém se dá žít. Je třeba říci, že církev v těch opravdu drsných staletích nezpanikařila, nepropadla zoufalství a - byť za cenu mnohých ústupků - v nových poměrech nejen přežila, ale vyšla z nich nakonec posílena. To proto, že hleděla do budoucnosti s nadějí, která se neděsí hrůz přítomné chvíle. Co pro jiné znamenalo konec, byl pro tehdejší křesťany jen začátek obtížné cesty na jejímž konci je království Kristovo.

Oproti tomu tradice adventního věnce je poměrně mladá. Začala před 150 lety v sirotčinci na předměstí Hamburku, když vychovatel a teolog Johan Wichern pověsil nad vchod do sirotčince kolo se svíčkami na každý den Adventu. Děti pak vždy po ranní pobožnosti zapálily jednu svíčku. Dole byla kasička na milodary. Zvyk se rychle rozšířil a přenesl i do kostelů, ovšem už v dnešní podobě se čtyřmi svícemi. Svým počátkem je to tedy gesto pro chudé. A chudí se z něho radují. Prostě a důstojně. To je gesto chudých. A to je zpřítomnělé evangelium, neboť to je přeci především pro chudé. Prostý a důstojný - oproti poněkud kýčovitým jesličkám - je i adventní věnec.

Jan Kozlík - Mšeno u Mělníka

***

SANDRO BOTTICELLI: MADONA

**Veselé Vánoce
a vše dobré v roce 2011**

přeje Satellite

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi

1. Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh.
2. To bylo na počátku u Boha.
3. Všecky věci skrze ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest.
4. V něm život byl, a život byl světlo lidí.
5. A to světlo v temnostech svítí, ale tmy ho neobsáhly.
6. Byl člověk poslaný od Boha, jemuž jméno bylo Jan.
7. Ten přišel na svědectví, aby svědčil o tom světle, aby všickni uvěřili skrze něho.
8. Nebyl on to světlo, ale přišel, aby svědectví vydával o tom světle.
9. Tentot byl to pravé světlo, kteréž osvěcuje každého člověka přicházejícího na svět.
10. Na světě byl, a svět skrze něho učiněn jest, ale svět ho nepoznal.
11. Do svého vlastního přišel, ale vlastní jeho nepřijali ho.
12. Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteříž věří ve jméno jeho,
13. Kteříž ne ze krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha zplozeni jsou.
14. A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi, (a viděli jsme slávu jeho, slávu jakožto jednorozeného od Otce), plné milosti a pravdy.

Jan 1, 1-14

***

Když jsem letěl naposledy z Evropy do Kanady, tak se letadlo na amsterodamském letišti Schiphol nemohlo odlepit od letištní plochy. Nejprve chyběl nějaký pasažér. Pak vyndávali z letadla zavazadlo neletivšího pasažéra. Když vše bylo připraveno ke startu, dvakrát počítač vypnul motory. Při třetím pokusu o start si pilot oddechl: „So far, so good!“ - „Doposud dobré!“ Byl to jakýsi humor, který uklidňuje nejen posádku, ale hlavně cestující. Nakonec jsme pozdě večer odstartovali a letěli jsme celou cestu z Amsterdamu do Toronta za tmy, což se málokdy stane. Většinou se létá z Evropy do Ameriky ve dne a opačným směrem v noci. Byla to neobvyklá zkušenost, vidět měsíc v okénku stále v jednom bodě a pozorovat, jak se odráží dole v oceánu. Člověk není na to ani připraven a neví, jak se má chovat. Má být vzhůru anebo má spát? Když má rozsvíceno, ruší ostatní pasažéry; když ale bude spát, přijede do večerního města poněkud rozespalý... V Torontu byla z toho zmatku unavená i profesionální posádka. Letiště bylo skoro prázdné. I když se nejednalo o nijak dramatickou událost, byli i celníci mírní, letištní hala byla prázdná, a odpověď většiny známých: „Hlavně, že vše dobře dopadlo!“

Na štěstí jsem měl s sebou knihu Beneš-Vašura *Pradějiny*, kterou jsem koupil v Kalichu pro Edmunda Bauera. A tam se pojednává o vzniku světa. Autoři se přiklání k tomu pochopit zvěst vzniku světa v dobovém kontextu. Autor první knihy Mojžíšovi nemá na mysli časovou posloupnost, ale důležitost tohoto aktu. Místo slovo „na počátku“ navrhuji autoři knihy používat již zmíněné slovo „hlavně“.

„Hlavně stvořil Bůh nebe a zemi!“

A pak nastává vyjmenovávání jednotlivých fází a co je na této zemi důležité. A ta důležitost se s přibývajícím časem zvyšuje, stává se to „hlavnější“ - důležitější. Zajímavé je rovněž

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 4